

Wyplata wygranych ma miejsce zaraz po zakończeniu i sprawdzeniu obliczeń i po otrzymaniu od sędziego u celownika powiadomienia, że na wypłacenie zezwala.

Takie postanowienie sędziego u celownika jest nieodwołalne, nawet jeśliby na skutek późniejszego postanowienia Zarządu lub Komisarzy Towarzystwa, porządek przyjęcia koni do mety uległ zmianie.

Zezwolenie na wypłatę nie może być dane, jeśli przed zakończeniem sprawdzania wag będzie wniesione zażalenie, dotyczące czy to konia, który wygrał, czy konia, który przyszedł z miejscem, do chwili osądzenia zażalenia.

Jeśli jednak wyrok nie może być wydany w przeciągu jednej godziny, to wypłata ma miejsce według porządku, w jakim konie przyszły do celownika, według orzeczenia sędziego u mety.

Wypłata nie może być nigdy niższą od stawki.

Wypłata uskutecznia się tylko za przedstawieniem biletu, który jest zawsze na okaziciela.

Bilety zgubione, przecięte, rozdarte i poplamione nie będą płacone.

W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, Prezes Towarzystwa może zezwolić na opłacenie takich biletów. W takim razie wypłata następuje nie wcześniej, jak po upływie ośmiu dni.

Bilet kupiony nie może być zwrócony, ani zamieniony.

Za podrabianie lub fałszowanie biletów wzajemnych zakładów winni podlegają odpowiedzialności karnej.

Wypłata biletów dokonywa się na torze w kasach wzajemnych zakładów w dzień wyścigu do chwili zamknięcia kas, nie opłacone bilety mogą być reklamowane w specjalnej kasie na torze w czasie wyścigów lub w Zarządzie Towarzystwa w przeciągu siedmiu dni, po upływie których bilety są przedawnione i nie podlegają opłaceniu”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *J. Raczyński*

Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Kamiński*

3.

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 9 grudnia 1922 roku

o zmianie rozporządzenia Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego, w porozumieniu z Ministrem Skarbu, z dnia 15 maja 1921 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o wypłacie zastępczej pewnych kategorii wierzytelności, należnych obywatelom Państwa Polskiego od niemieckich, austro-węgierskich i austriackich b. rządów zaborczych, względnie okupacyjnych.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r., w przedmiocie wypłaty zastępczej pewnych

kategorji wierzytelności, należnych obywatelom Państwa Polskiego od niemieckich, austro-węgierskich i austriackich b. rządów zaborczych, względnie okupacyjnych (Dz. U. R. P. 1920 r. № 70 poz. 465) zarządza się co następuje:

§ 1. Sprawy o wypłaty zastępcze wierzytelności, powstałych na obszarze b. zaboru austriackiego, niezatwierdzone dla jakichkolwiek bądź powodów przez Komisarjat Głównego Urzędu Likwidacyjnego we Lwowie do końca roku 1922, przejmują z dn. 1 stycznia 1923 r. Główny Urząd Likwidacyjny do bezpośredniego zatwierdzenia.

§ 2. Zgodnie z paragrafem poprzednim rozporządzenia niniejszego, §§ 3 i 7 rozporządzenia Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego, w porozumieniu z Ministrem Skarbu, z dnia 15 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 57 poz. 361), zostają z dniem 1 stycznia 1923 r. zmienione o tyle, że czynności w zakresie wypłat zastępczych, wykonywane przez Komisarjat Głównego Urzędu Likwidacyjnego we Lwowie, mają być uskuteczniiane bezpośrednio przez Główny Urząd Likwidacyjny.

§ 3. Odnośne instytucje i osoby interesowane od dnia 1 stycznia 1923 r., wszelkie odpowiedzi na pisma Komisarjatu Głównego Urzędu Likwidacyjnego we Lwowie w sprawach wypłat zastępczych winne kierować wprost do Głównego Urzędu Likwidacyjnego w Warszawie.

Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego:

J. Karśnicki

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

4.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 28 grudnia 1922 r.

w przedmiocie przedłużenia mocy prawnej patentów na wynalazki oraz świadectw ochronnych na wzory rysunkowe, modele i znaki towarowe, udzielonych na zasadzie poprzednio obowiązujących ustaw.

Na mocy art. 33 dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o patentach na wynalazki, art. 15 dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o ochronie wzorów rysunkowych i modeli oraz art. 23 dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o ochronie znaków towarowych (Dz. P. P. P. № 13, poz. 137—139), zarządza się co następuje:

Termin do składania podań o patenty na wynalazki, o ochronę wzorów rysunkowych i modeli, tudzież o ochronę znaków towarowych, zgłaszanych do Urzędu Patentowego Rz. P. na zasadzie art. 33 dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o patentach na wynalazki, art. 15 dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o ochronie wzorów rysunkowych i modeli oraz art. 23 dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o ochronie znaków towarowych (Dz. P. P. P. № 13, poz. 137 — 139), przedłużony ostatnio rozporządzeniem Ministra Prze-